

عنوان مقاله:

فرگشت ساختاری- حرارتی و الگوی فرسایش در زاگرس مرکزی

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 32، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

اسماعیل فرحزادی - دانشجوی دکتری، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

احمد علوی - استاد، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمد رضا قاسمی - استاد، پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران

شهرام شرکتی - دکتری، مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده: شناخت تاریخچه برخاستگی و چین خوردگی در یک ناحیه، کمک شایانی به درک تاریخچه زایش، مهاجرت و به تله افتادگی هیدروکربن و کاهش ریسک حفاری اکتشافی در آن منطقه دارد. مدل سازی گرمایی در امتداد برش ساختاری، به درک این تاریخچه و برنامه ریزی های بعدی جهت اکتشاف منابع جدید، کمک فراوانی خواهد نمود. در این مقاله با استفاده از خطوط لرزه ای بازتابی سه بعدی و نقشه های زمین شناسی، یک برش ناحیه ای تراژمند ترسیم و به صورت چند مرحله ای بازسازی شد و با استفاده از آن و مدل گرمایی تولید شده با کمک داده های انعکاس ویتربینایت و آپاتیت فیشن ترک، تاریخچه فرایش و فرسایش ناحیه ای بررسی گردید. نتایج این پژوهش نشان می دهد که نهشته های پالئوزوئیک برخلاف سری هرمز، از زاگرس بلند تا دشت آبادان ضخامت نزدیک به هم دارند که نشان دهنده این واقعیت است که در زمان پالئوزوئیک رخدادهای زمین ساختی - رسوبی در سراسر ناحیه یکسان بوده است. داده های آپاتیت فیشن ترک زمان سرد شدگی سنگ ها را در بازه زمانی الیگوسن پایانی تا میوسن میانی و بین ۱۴ تا ۲۴ میلیون سال نشان می دهد. بر اساس نمودارهای تدفین، فرایش پی سنگ از زاگرس بلند به سمت دشت آبادان روندی کاهشی دارد که حاکی از آن است که پی سنگ در بخش شمالی برش ساختاری، زودتر از بخش جنوبی در دگرشکلی درگیر شده است و این درگیری بر تشکیل ساختارها، تغییر رخساره های رسوبی و الگوی فرسایش ناحیه ای موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: برش ساختاری عرضی، انعکاس ویتربینایت، آپاتیت فیشن ترک، مدل گرمایی، گسل های پی سنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1443404>

